

Գրիգոր Նարեկացի

Տաղ Վարդավառին

Գոհար Վարդըն վառ առեալ
ի վեհից վարսիցն Արփենից,
ի վեր՝ ի վերայ վարսից,
ծաւալէր Ծաղիկ ծովային:

Ի համատարած ծովէն
պըղպըջէր գոյնն այն Ծաղկին,
երփին, երփնունակ Ծաղկին
շողշողէր Պըտուղն ի Ճըղին:

Քըրքում վակասիր Պըտուղն
սընանէր խուռն տերեւով.
տերեւըն՝ տաւիղ Տուողին,
գոր երգէր Դաւիթ հրաշալին:
Ի փունջ խուռներամ Վարդից
գոյնըգգոյն ծաղկունք ծաղկեցան,
այդ սօս ու տօսախ ծառերդ
վարդագոյն ոստս արձակեցին:

Այդ նոճ ու բողբոջ Ասրօսդ
զարդ առեալ Վարդըն Շուշանին.

Շուշանն շողէր հովտին,
շողշողէր դէմ Արեգականն:

Այն հիւսիսային հովէն

հով հարեալ գոհար Շուշանին
յայն հարաւային լեռնէն
քաղցր Օդով ցօղէր Շուշանին:

Շուշանըն շաղով լըցեալ,
շող շաղով եւ շար մարգարտով
ծաղկունքդ ամէն շաղ առին.
շաղն՝ յԱմպէն, Ամպն՝ յԱրեգակնէն:

Աստղունքդ ամէն շուրջ առին,
դէմ Լուսնին գունդ գունդ բոլորին
գունդ գունդ խաչաձեւ գընդակ՝
յօրինուած երկնից շրջանակ:
Փա՛ռք Հօր եւ Որդւոյն յաւէտ,
Սուրբ Հոգւոյն՝ այժմ եւ յաւիտեան: